

Att bygga Guds hus

Det finns en ganska märklig bok i Gamla testamentet, en bok som kanske inte har fått den uppmärksamhet som den förtjänar. Jag tänker på en av de mindre profeterna, profeten Haggais bok.

Haggai består av endast två kapitel. Bokens tema är högaktuellt. Den innehåller en beskrivning av en individualism, som visar sig vara självupptagenhet och egoism. "Mitt hus ligger i ruiner, medan ni har brättom, var och en med sitt hus." (1:9)

Herren har på olika sätt försökt påminna folket om detta. "Lägg märke till hur det går för er. Ni sår mycket, men skördar litet. Ni äter men blir inte mätta. Ni dricker men släcker inte törsten. Ni klär er men blir inte varma. Den som får inkomst har hål i börsen." (1:5,6).

Känns detta igen? Lever vi också nu i en tid när individualismen, som ofta visar sig vara egoism, har präglat också det andliga husbygget? När var och en är mera intresserad av sitt eget hus än av Guds hus?

Herren låter profeten veta att det är därför "himlen över er har hållit tillbaka sin dagg och jorden har hållit tillbaka sin gröda."

Bakgrunden ligger i det förstörda templet, Salomos härliga tempel. Bilden av ett nedbrutet Guds hus, hade fastnat på människors näthinna, och man hade vant sig vid tanken.

Det nya templet, det andra templet, byggdes inte som ett resultat av folks beslutsamhet. Åren gick, och välsignelserna uteblev, men ändå fanns ingen egentlig nöd för det faktum att Guds hus låg öde. Ingen frågade egentligen efter detta. Man hade fullt upp att göra ändå.

En väckelse från Gud

I Haggai 1:14 står det att något hände. Det ordnades ingen byggkonferens, inget forum för kyrkbygge. Orsaken var en annan.

Det står att "Herren uppväckte en iver hos Serubbabel, Sealtiels son, ståthållare i Juda, och hos översteprästen Josua, Josadaks son,

och hos hela kvarlevan av folket, så att de började arbeta på HERREN Sebaots, sin Guds hus." I grundtexten finns ett ord som just betyder väcka. Det handlade om en väckelse. Tre gånger står det att denna väckelse drabbade Serubbabels ande, Josuas ande och kvarlevans ande. Anden mötte anden. Profeten Sakarja profeter om samma tid: "Detta är Herrens ord till Serubbabel: Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot." (Sak. 4:6).

Det var Guds Andes ingripande som väckte "kyrkbyggarna". Och resultatet låt inte vänta på sig. Templet stod färdigt efter några år. Templet väckte blandade känslor. En del saknade det gamla templet och grät bittert inför alla minnen från gångna dagar. Så borde det bli, sådant som det en gång var! Men andra jublade när grunden lades till det nya huset. I Esras bok står att det var svårt att skilja mellan jubelropen och gråten (Esra 3:13).

Det nya templets härlighet

Tempelbygget kunde inte pågå utan motstånd. "Folket i landet" gjorde judarna modfällda så att de avskräcktes från att bygga vidare. Domar föll, dekret utfärdades, läs om detta i Esra 4. Men genom Herrens ingripande profeter Haggai och Sakarja att Gud själv skall vara med när det nya templet byggs. Efter kriser och strejker i bygget kom det i gång igen.

Jag har ibland tänkt på detta: är det "fruktan för folket" som skrämmar Guds folk och gör dem tveksamma med att bygga Guds rike?

Det finns en mycket märklig profetia hos Haggai, en profetia om det nya templets, det andra templets, härlighet. Det ord som används om härligheten ("kavod") betyder inte bara en yttre härlighet i form av guld och silver. Även om ordet "kavod" kan betyda jordiska rikedom, pengar och rikedomar (t.ex. i 1 Mos. 31:1) så används formuleringar som talar om härligheten genom Guds närvaro. Också om det

första templet sägs det att ”eld kom från himlen och förtärde brännoffret och slaktoffren, och **Herrens** härlighet uppfyllde huset.” (2 Krön 7:1ff). Så stor var härligheten att prästerna inte kunde gå in i huset.

Och nu heter det om det andra templet att ”den kommande härligheten hos detta hus skall bli större än den förra, och på denna plats skall jag ge frid, säger **Herren** Sebaot.” (Hagg. 2:10).

Hur kan det andra templets härlighet vara större? Det andra templet saknade Förbundsarken, den gudomliga elden, urim och tummim (i bröstskölden på sin efod eller livklädnad skulle översteprästen i Israel bära urim och tummim, se 2 Mos. 28:15, 29f).

Den messianska teologen och forskaren Michael Brown hänvisar till Talmud som förklarar detta med att säga att det Andra Tempels härlighet består i att Messias själv är dess härlighet. Det var Messias som kom till templet, undervisade och talade. Det finns mycket som talar för att det var vid templet som också pingstens (veckohögtidens) Andeutgjutelse skedde. Det talas om en stor skara lärjungar, det talas sedan om ett då som församlade judar från ”alla folk under himlen”, och det berättas att 3000 personer kom till tro – det kan inte ha handlat om rummet, den övre salen. Betecknande är att man inom judendomen talar om ”det första huset” och ”det andra huset”. Kanske hänvisar Apg. 2:1 ff till detta ”hus”?

De väldiga manifestationerna av Guds närvaro i det första templet, skulle inte kunna

förklara det andra templets ”större” härlighet, om inte Messias’ närvaro skulle ge nytt ljus åt allt detta.

Den rabbiniska judendomen förklarar att om folket var redo att möta Messias, så skulle han komma på himmelens skyar (Dan. 7:13), men om folket inte var redo, så kommer Messias ridande på en åsna (Sak. 9:9). När Jesus kom ridande på en åsna, så är detta beviset på att folket inte var redo att möt sin Gud. Guds härlighet var på många sätt fördold. Kristus kom i förnedringen, men Han är Guds härlighets återsken.

Guds rike - i Guds händer

Haggais bok lär oss att det är Gud själv som bygger sitt rike. Hans Ande väcker kyrkbyggare och drar dem från den egna byggnadsplatsen till Guds rike. I Haggais bok ingår ännu en märklig aspekt. När det Andra templet förstördes år 70 e. Kr. Så innebär ju det också att Messias måste komma före år 70.

Nu har Messias kommit ridande på en åsna. Nu väntar vi Hans återkomst i härlighet. Nu skall Guds rike byggas, precis som profeten då manade till att lämna sina privata intressen, vill Gud idag uppmana sitt folk att arbeta frimodigt: ”Var frimodiga alla ni människor i landet, säger **Herren**. Arbeta, ty jag är med eder, säger **Herren** Sebaot.” (Hagg. 2:5,6).

Henrik Perret

STI 20 år

STI grundades 29.12.1987 och verksamheten inleddes i början av år 1988.

Nästa år firas STI:s 20-års jubileum.

Festen hålls 13.1.2008 i Domkyrkans krypta kl. 18 (kaffe serveras kl. 17.30).

Mera om programmet i nästa nummer av Hörnstenen.